

Sygn. akt VII U 65/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Popielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Adrianna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2013 r. w Gdańsku

sprawy małoletniej D. C. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty rodzinnej

na skutek odwołania małoletniej D. C. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 09 września 2009 r. nr R- (...)

oddala odwołanie.

/ Na oryginale właściwy podpis. /

Sygn. akt VII U 65/11

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 09 września 2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. na podstawie art. 65 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 39, poz. 353 ze zm.) odmówił D. C. prawa do renty rodzinnej, ponieważ osoba zmarła nie spełniła w chwili śmierci warunków wymagalnych do renty z tytułu niezdolności do pracy wobec nie udokumentowania wymagalnego dla swojej grupy wiekowej okresu ubezpieczenia tj. 5 lat, wykazała jedynie 4 lata, 11 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych ani nie legitymował się wymaganym okresem 25 lat ubezpieczenia.

Od powyżej decyzji odwołanie złożyła małoletnia D. C. reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego K. S.. W odwołaniu od decyzji przedstawicielka ustawowa wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie małoletniej wnioskodawczyni prawa do renty rodzinnej po zmarłym ojcu R. C.. Zakwestionowała ustalony przez organ rentowy staż ubezpieczeniowy zmarłego, wskazując na okoliczności i staż pracy w firmie (...).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji. W uzasadnienie wskazał, iż ustalając prawo do renty rozpatrywał okres dziesięciolecia przed dniem zgonu tj. okres od 23 czerwca 1999 r. do 22 czerwca 2009 r., wskazując iż w okresie tym zmarły legitymował

się okresami składkowymi i nieskładkowymi w wymiarze 4 lata, 7 miesięcy i 24 dni w miejsce wymagalnych 5 lat. Dodatkowo wskazał, iż ubezpieczony legitymuje się ogólnym stażem ubezpieczeniowym 4 lata, 11 miesięcy i 1 dzień.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Działająca w imieniu małoletniej D. C. (ur. (...)) przedstawiciel ustawowy – matka K. S. wystąpiła w dniu 23 lipca 2009r. z wnioskiem o rentę rodzinną po zmarłym R. C..

K. S. pozostawała w związku z R. C., nie byli małżeństwem. Zamieszkiwali wspólnie w wynajętym mieszkaniu od 01 czerwca 2006r. do dnia jego śmierci wraz z małoletnią córką stron D..

Zaskarżoną w sprawie decyzją z dnia 09 września 2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił małoletniej D. C. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego K. S. prawa do renty rodzinnej po zmarłym ojcu R. C. z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa określonych w art. 65 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Organ rentowy wskazał, iż z uwagi na fakt, iż osoba zmarła nie spełniła w chwili śmierci warunków wymagalnych do renty z tytułu niezdolności do pracy wobec nie udokumentowania wymagalnego dla swojej grupy wiekowej okresu ubezpieczenia tj. 5 lat, wykazała jedynie 4 lata, 11 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych ani nie legitymował się wymaganym okresem 25 lat ubezpieczenia brak podstaw do przyznania prawa do renty rodzinnej.

R. C. urodzony (...) – ojciec małoletniej D. C. zmarł w dniu 22 czerwca 2009 r.

R. C. był zatrudniony w firmie (...) – Centrum sc M. W., P. M. w W. . Za okres od 01.12.1996r. do 21.01.1997r. zostały odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne .

W okresie od 15 kwietnia 1999r. do 31 maja 2004r. był zatrudniony na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku wulkanizatora w zakładzie (...) w C..

Ubezpieczony był także zatrudniony u D. H. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 25 maja 2009 r. do 22 czerwca 2009 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pracownika budowlanego . Z tego tytułu został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego. Umowa o pracę łącząca strony wygasła w skutek śmierci R. C..

R. C. był uprawniony do wstępu na teren basenu nr VIII znajdującego się na terenie Jednostki Wojskowej nr (...) w G. , na podstawie przepustki okresowej o nr (...), na jego nazwisko została wydana także przepustka samochodowa nr (...), od dnia 05 grudnia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r., powyższe przepustki zostały wydane w związku z pracami budowlanymi wykonywanymi przez firmę (...)D. S.o .

D. S. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) D. S.i z siedzibą w B.. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej zatrudniał pracowników na podstawie umowy o pracę i na podstawie umowy o dzieło. Pracownikami D. S. byli A. B. i P. P., którzy byli zatrudnieni na podstawie umowy o pracę na czas określony. Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) D. S.i wykonywało prace budowlano – remontowe w okresie od grudnia 2008 r. do 31 grudnia 2008r. na terenie Jednostki Wojskowej nr (...) w G. . W związku z wykonywanymi pracami na terenie Jednostki Wojskowej pracownicy A. B. i P. P. oraz D. S. posiadali przepustki umożliwiające wejście na teren jednostki. W okresie prac świadczonych przez firmę (...) na terenie jednostki wojskowej D. S. współpracował z podwykonawcą na wykonanie części robót budowlanych. D. S. nie wykonywał prac remontowo – budowlanych , ale dowoził materiały na teren jednostki, sprawdzał zakres wykonywanych prac przez swoich pracowników.

R. C. nie był pracownikiem Przedsiębiorstwa Handlowo – Usługowego „ „G. „ D. S. z siedzibą w B. ani nie współpracował z tą firmą na zasadzie podwykonawstwa w ramach umowy o dzieło czy też umowy zlecenia .

R. C. od 2001 roku był pacjentem Poradni (...) i (...) „ w G..

Od 17 lipca 2003 r. do 23 lipca 2003 r. był hospitalizowany w Klinice (...) w G..

W okresie od 11.08.2003 r do 28.08. 2003 r. przebywał na leczeniu w (...) „ Monar „, Ośrodek (...) w G..

W okresie od 28.07.2005 r. do 23.02.2006 r był tymczasowo aresztowany i przebywał w Areszcie Śledczym w W..

Vide :wniosek z dnia 23.07.2009 r k. 1-3 akt rentowych, decyzja z dnia 09.10.2009 r. k. 105-107, skrócony akt urodzenia D. C. k. 13 akt rentowych, skrócony akt zgonu R. C. k. 15 akt rentowych, świadectwo pracy z dnia 23.06.2009r. k. 19-23 akt rentowych, zaświadczenie z dnia 04.02.2010 r. k. 11 akt sprawy, skierowanie z dnia 11.07.2003 r. k. 12 akt , zaświadczenie z dnia 05.02.2010 r k. 13 akt sprawy, świadectwo zwolnienia k.14-akt, historia choroby z (...) Stowarzyszenia (...) k. 27 akt sprawy , dokumentacja medyczna z AM w G. k. 30 akt sprawy, historia choroby z (...) – Niepublicznego ZOZ Poradni (...) i (...)” „Monar „w G. k. 32 akt sprawy, pismo z dnia 14.03.2011 r k. 86 akt sprawy, wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 11.03.2013 r. wraz z uzasadnieniem akta VI P 593/11 k. 188-197, wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 11.03.2013 r. wraz z uzasadnieniem akta sprawy VI P593/11 k. 188 -197, zeznania D. S. k.153-154 wraz z nagraniem na płycie CD k. 155. zeznania świadka A. B. k. 170 wraz z nagraniem na płycie CD k. 172 akt, zeznania świadka P. P. k. 171 wraz z nagraniem na płycie CD k. 172 akt)

Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 21 czerwca 2010 r., stwierdzono, że spadek po zmarłym R. C. nabyła D. C. c. R. i K. w całości z dobrodziejstwem inwentarza.

(Vide: wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 11.03.2013 r. wraz z uzasadnieniem akta VI P 593/11 k. 188-197, postanowienie z dnia 21.06.2010 r. k. 9 akt VI P 593/11)

W okresie od 23.06.1999 r. do 22.06. 2009 r. (w dziesięcioleciu poprzedzającym zgon) R. C. legitymował się okresem składkowym w wymiarze 4 lat, 6 miesięcy i 9 dni oraz okresem nieskładakowym w wymiarze 1 miesiąca i 15 dni łączny okres składowy i nieskładkowy wyniósł 4 lata 7 miesięcy i 24 dni.

(vide : raport ustalenia uprawnień k. 87 akt rentowych)

Z uwagi na dokumentowany staż ubezpieczeniowy zmarłego R. C. oraz wiek w dacie zgonu w celu ustalenia najwcześniejszej daty powstania niezdolności do pracy R. C. a w szczególności czy ww. był chociaż częściowo niezdolny do pracy do dnia 12 maja 2007r. a jeżeli tak to od kiedy i z powodu jakich schorzeń Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza psychiatrii.

Po wszechstronnym zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy, zeznaniami świadków **biegły sądowy psychiatra** rozpoznał u R. C. zaburzenia psychiczne i zachowania spowodowane używaniem kilku substancji psychoaktywnych miernie upośledzające sprawność ustroju .

W uzasadnieniu opinii wskazał, iż R. C. zmarł śmiercią samobójczą w dniu 22 czerwca 2009 r. Biegły na podstawie dokumentacji medycznej stwierdził, iż R. C. uprzednio dokonywał samookaleczeń, wskazał, iż świadczy to o istniejących zaburzeniach osobowości, podał, iż w dniu śmierci był uzależniony od substancji psychoaktywnych a od 16 r. ż używał narkotyków, nadużywał leków i alkoholu. W latach 2001-2003 podejmował próby leczenia odwykowego i kilkakrotnie korzystał z porady psychiatry. Stwierdził, iż ubezpieczony nie podjął systematycznego leczenia odwykowego a w latach 2004-2008 r. nie korzystał z porad psychiatrów i specjalistów leczenia odwykowego. Nie odnotowano, aby przed datą śmierci zdradzał objawy poważniejszych chorób somatycznych. Wskazał, iż K. S. (przedstawiciel ustawowy małoletniej wnioskodawczyni) słuchana informacyjnie wskazała, iż R. C. w okresie ich wspólnego trzyletniego zamieszkiwania do grudnia 2008 r. pracował zawodowo w jednym zakładzie pracy. W ocenie biegłego fakt, że w tym okresie nie leczył się psychiatrycznie i był aktywny zawodowo świadczy o jego poprawnym funkcjonowaniu w życiu codziennym. Zdaniem biegłego przemawia to za brakiem znacznych zaburzeń stanu psychicznego w tym okresie. Biegły stwierdził, iż R. C. niewątpliwie od 16 r. ż był osobą zdradzającą zaburzenia osobowości oraz cechy uzależnienia od środków psychoaktywnych, nie zdradzał natomiast objawów

choroby psychicznej, deficytu intelektu i nasilonych zaburzeń psychoorganicznych mogących towarzyszyć zespołowi uzależnień. Zaburzenia osobowości i zachowania w przebiegu uzależnienia od środków psychoaktywnych, które zdradzał nie powodują niezdolności do pracy.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego biegły uznał, iż brak jest przesłanek do przyjęcia tezy, że stan psychiczny R. C. w dacie do 12 maja 2007r wpływał na sprawność jego organizmu w stopniu czyniącym go częściowo lub całkowicie niezdolnym do pracy. We wnioskach końcowych wskazał, iż ubezpieczony przed datą 12 maja 2007 r. nie był częściowo ani całkowicie niezdolny do pracy.

Dowód : opinia sądowo- lekarska biegłej sądowej psychiatriy k.54-56 akt

W opinii uzupełniającej biegły wskazał, iż R. C. nie był niezdolny do pracy przed dniem 12 maja 2007r. jak i w tym dniu. Wskazał, iż jak wynika z zeznań K. S. pracował zawodowo do chwili ich wspólnego zamieszkiwania to jest do grudnia 2008 r. a następnie pracował na umowę o pracę od maja 2009 r. Zdaniem biegłego być może w okresie późniejszym, czy też wkrótce przed śmiercią R. C. stał się niezdolny do pracy ale podanie takiej daty nie jest możliwe, jak i zweryfikowanie tak postawionej tezy na podstawie zebranego materiału dowodowego .

(dowód : opinia uzupełniająca biegłego sądowego psychiatriy k. 63 akt)

Bezsporny stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych pozwanego, których prawdziwości i rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania, w związku z czym Sąd również nie znalazł podstaw by odmówić im wiarygodności.

Podstawą ustaleń stanu faktycznego stały także zeznania świadków D. S., A. B. i P. P., które zostały przez Sąd ocenione co do zasady jako wiarygodne. Jednak Sąd zwrócił uwagę na drobne rozbieżności ujawnione w zeznaniach świadków m.in. dotyczące częstotliwości bywania na terenie Jednostki Wojskowej Nr (...) w G. D. S.o w czasie prac wykonywanych przez jego firmę , niemniej okoliczność ta pozostaje obojętna z punktu widzenia oceny czy R. C. współpracował z firma (...) w okresie wynikającym z przestawionych przepustek.

W ocenie Sądu, opinia wydana w sprawie przez biegłego sądowego psychiatrę została sporządzona w sposób rzeczowy i konkretny, zawiera jasne, logiczne i przekonujące wnioski. Została uzasadniona w sposób wyczerpujący i zgodny z wiedzą medyczną posiadaną przez biegłego dlatego też Sąd w pełni podzielił wnioski z niej płynące. Opinia ta została wydana po analizie dostępnej dokumentacji medycznej. Wyczerpująco zostały opisane stwierdzone u R. C. schorzenia i ich ewentualny wpływ na zdolność do pracy. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia opinii biegłego, uznając, iż stanowi ona wiarygodną podstawę do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Sąd miał także na uwadze stanowisko biegłego, iż na obecnym etapie postępowania w związku ze zgonem R. C. nie można w sposób precyzyjny zweryfikować czy na krótko przed śmiercią R. C. nie stał się on niezdolny do pracy. (k. 63 akt)

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Odwołanie wnioskodawczyni D. C. nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do renty rodzinnej zostały unormowane w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Zgodnie z art. 65 ust.1 cytowanej wyżej ustawy renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń. Przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy(ust .2)

Stosownie do treści art. 68 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

1) do ukończenia 16 lat;

2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo

3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

Z kolei art. 57 ust 1 cytowanej wyżej ustawy wskazuje, iż renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpiezonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (ust 2)

Stosownie zaś do art. 12 ust 1 niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Zgodnie zaś z ust 2 całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust.3)

Niespornie w sprawie D. C. jako osoba uprawniona spełnia przesłanki z art. 68 ust 1 ustawy warunkujące prawo do renty rodzinnej.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadza się do ustalenia czy R. C. na dzień śmierci spełniał przesłanki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w zakresie wymaganego stażu ubezpieczeniowego, albowiem w dacie zgonu istniała całkowita niezdolność ubezpiezonego do pracy. Tylko zatem wykazanie wymaganego stażu ubezpieczeniowego będzie skutkowało przyznaniem prawa do renty rodzinnej dla D. C..

W związku z powyższym Sąd Okręgowy przeprowadził postępowanie dowodowe mające na celu wyjaśnienie powyższej okoliczności w związku argumentacją prezentowaną przez pozwanego w zaskarżonej decyzji z dnia 09 września 2009r. oraz w odpowiedzi na odwołanie, iż R. C. nie legitymuje się wymagalnym dla jego grupy wiekowej (powyżej 30 lat) stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 5 lat, przy czym podkreślenia wymaga, iż okres ten ma przypadać w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy a w niniejszej sprawie datę tę warunkuje data śmierci R. C. tj. dzień 22 czerwca 2009 r.

Wynik przeprowadzonego postępowania dowodowego nie daje jednak podstawy do twierdzenia, iż ubezpieczony R. C. na datę zgonu legitymowałby się wymaganym stażem ubezpieczeniowym w myśl dyspozycji art. 57 i 58 cyt. wyżej ustawy o emeryturach i rentach z FUS jak i nie zostało udowodnione, iż przed ukończeniem przez ubezpiezonego 30 roku życia powstała niezdolność do pracy w rozumieniu art. 12 cyt. wyżej ustawy, które to ustalenie przesądzałoby, iż ubezpieczony wykazałaby wymagany staż ubezpieczeniowy dla przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, a zatem iż córce jego przysługiwałoby prawo do renty rodzinnej.

Wskazać należy, iż mając na względzie specyfikę postępowania w sprawach ubezpieczeń społecznych oraz fakt, iż w przedmiotowej sprawie pomiędzy wnioskodawczynią, a organem ubezpieczeń społecznych powstał spór co do wysokości stażu ubezpieczeniowego zmarłego R. C. – Sąd Okręgowy uznał, że przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy zasadnicze znaczenie winna znaleźć zasada wyrażona w art. 6 k.c., zastosowana odpowiednio w postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych. Zgodnie bowiem z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Sama zasada skonkretyzowana w art. 6 k.c., jest jasna. Ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga pierwsza, część ogólna. Stanisław Dmowski i Stanisław Rudnicki, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, Warszawa 2005 r., wydanie 6). Również judykatura stoi na takim stanowisku, czego wyrazem jest wyrok Sądu Najwyższego – Izba Cywilna i Administracyjna z dnia 20 kwietnia 1982 r., I CR 79/82, w którym wyrażono pogląd, iż „Reguła dotycząca ciężaru dowodu nie może być rozumiana w ten sposób, że zawsze, bez względu na okoliczności sprawy, spoczywa on na stronie powodowej. Jeżeli strona powodowa udowodniła fakty przemawiające za zasadnością powództwa, to na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia ekscypcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa”.

Przenosząc powyższą regułę na grunt niniejszej sprawy przyjąć należy, iż skarżąca kwestionując decyzję pozwanego organu winna był w postępowaniu przed Sądem nie tylko podważyć trafność poczynionych przez organ rentowy ustaleń dotyczących obowiązku ubezpieczeń społecznych, ale również, wskazać na okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materiale dowodowym, z których możliwym byłoby wyprowadzenie wniosków i twierdzeń zgodnych z stanowiskiem reprezentowanym w odwołaniu od decyzji i w toku sprawy.

W ocenie Sądu skarżąca nie sprostała temu wymaganiu. Wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego prowadzonego zgodnie z wnioskami strony odwołującej się nie potwierdził, aby R. C. i D. H. w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej pod firmą (...) oraz R. C. i D. S. – w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo- Usługowe (...) łączył stosunek pracy czy też inna umowa cywilno – prawna rodząca obowiązek objęcia ubezpieczeniem społecznym i opłacenia składek z tego tytułu, poza dowodami wynikającymi z przedłożonych dokumentów oraz akt sprawy VI P 593/11 . W stosunku do D. H. wymaganiem było wykazanie dwuletniego okresu zatrudnienia , na który powoływała się skarżąca , a co do którego niespornym był jedynie okres zatrudnienia wynikający ze świadectwa pracy w aktach rentowych ZUS (k. 19 akt) i prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 11 marca 2013r. wydanego w sprawie VI P 593/11. W stosunku zaś do firmy (...) koniecznym było wykazanie , czy i w jakim okresie R. C. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę czy też umowy cywilno- prawnej tj. umowy zlecenia. Pełnomocnik odwołującej podstawę ww. stosunku wynikającego ze współpracy z firmą (...) a mającego wpływ na wymiar stażu upatrywał w wydanych na nazwisko R. C. przepustkach uprawniających do wejścia na teren Jednostki Wojskowej, na terenie której firma (...) prowadziła prace budowlane w okresie od 05.12.2008 r. do 31.12.2008 r. Jednak sam fakt wydania dwóch przepustek na nazwisko R. C. nie może stanowić dowodu na potwierdzenie łączącego strony stosunku pracy. Natomiast zeznania świadków zawnioskowanych przez stronę odwołującą tj. D. S., A. B. i P. P. nie potwierdziły aby R. C. wykonywał prace na terenie Jednostki Wojskowej i na terenie basenu VIII. Świadkowie A. B. i P. P. zgodnie zeznali, iż na terenie jednostki wojskowej jako pracownicy firmy (...) byli jedynymi pracownikami wskazując, iż było jeszcze dwóch pracowników podwykonawcy, jednak nie zdołali wskazać nazwy firmy podwykonawcy. Doświadczenie życiowe pozwala uznać, iż pracownicy fizyczni zatrudnieni u D. S. mogą nie mieć wiedzy z jaką firmą (...) zawarł umowę na wykonanie prac budowlanych. Także D. S. nie wskazał precyzyjnie z jaką firmą zawarł umowę na podwykonawstwo, podając jedynie, iż prowadził rozmowy z firmą (...) z którą jednak nie zawarł umowy oraz wyjaśnił, iż w związku z powyższym mógł już na etapie prowadzonych rozmów złożyć wniosek o wydanie przepustek dla pracownika firmy (...).

Nie uszło uwadze Sądu, iż w zeznaniach świadków pracowników D. S. i zeznaniach samego D. S. pojawiły się pewne rozbieżności m.in. dotyczące częstotliwości wizyt w jednostce w czasie wykonywania prac budowlanych, jednak te rozbieżności nie mają żadnego wpływu na ustalenia odnoszące się do zatrudnienia R. C. w firmie (...), o czym była

mowa wyżej. . Odnosząc się do zeznań świadków wskazać należy, iż uznając za niewiarygodne twierdzenia D. S., iż jedynie zamierzał współpracować z firmą (...) przy wykonywaniu prac remontowo – budowlanych na terenie Jednostki Wojskowej w G. , a przyjmując, iż taką współpracę nawiązał, o czym świadczą przepustki wystawione na nazwisko D. H. oraz R. C., podkreślić należy, iż nie przesądza to automatycznie o twierdzeniu , iż ta współpraca na zasadzie rodzącej obowiązek opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne łączyła D. S. z R. C.. Zarówno świadkowie – pracownicy D. S. (nie zainteresowani w wyniku postępowania) jak i D. S. zaprzeczyli powyższej okoliczności a w ocenie Sądu strona skarżąca reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie potrafiła skutecznie podważyć wiarygodności tych zeznań. Podkreślenia wymaga, iż również w odwołaniu matka małoletniej wnioskodawczyni jednoznacznie wskazywała, iż zmarły pracował dla D. H. . W niniejszej sprawie te okoliczności były nadto przedmiotem oceny Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku, wiążącym dla Sądu Okręgowego był prawomocny wyrok i jego rozstrzygnięcie co do istnienia jedynie stosunku pracy. W punkcie II Sąd prawomocnie oddalił powództwo w zakresie żądania ustalenia istnienia stosunku pracy w okresie od 01 stycznia 2007r. do 24 maja 2009r. na okoliczność innej formy współpracy brak było inicjatywy dowodowej ze strony profesjonalnego pełnomocnika.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania oraz niespornie ustalony wymiar okresów skałkowych i nieskładkowych , niezakwestionowany skutecznie przez skarżącą , wskazać należy, iż celowym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było zatem dalsze ustalenie czy R. C. był niezdolny do pracy przed datą 12 maja 2007 r. lub w tej dacie. Z uwagi na powyższe Sąd dopuścił i przeprowadził w tym zakresie dowód z opinii biegłego psychiatry.

Biegły psychiatra wskazał, iż na podstawie zebranego materiału dowodowego brak jest przesłanek do przyjęcia tezy, że stan psychiczny R. C. w dacie do 12 maja 2007r. wpływał na sprawność jego organizmu w stopniu czyniącym go częściowo lub całkowicie niezdolnym do pracy. We wnioskach końcowych wskazał, iż ubezpieczony przed datą 12 maja 2007 r. i w tej dacie nie był częściowo ani całkowicie niezdolny do pracy.

Sąd Okręgowy uznał opinię biegłego sądowego za rzetelną i miarodajną dla oceny stanu zdrowia ubezpieczonego R. C. . Podkreślenia wymaga, że specjalność biegłego adekwatna jest do zdiagnozowanych u ubezpieczonego schorzeń, a biegły wydał opinię na podstawie znajdującej się w aktach dokumentacji medycznej i doszedł do wniosku, że rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia nie czynią go przed dniem 12 maja 2007 r. i w tym dniu niezdolnym do pracy.

Strony nie zgłaszały merytorycznych zarzutów do opinii biegłego.

Na rozprawie w dniu 18.09.2013 r. pełnomocnik wnioskodawczyni podtrzymał odwołanie wskazując , jedynie na okoliczność zatrudnienia R. C. u D. S.. Nie zgłaszał także nowych wniosków dowodowych.

W konkluzji, Sąd na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego uznał, iż w przedmiotowej nie zostały spełnione warunki do przyznania prawa do renty rodzinnej dla małoletniej D. C., albowiem nie zostało wykazane, iż zmarły R. C. legitymował się wymaganym stażem ubezpieczeniowym dla przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w myśl art. 57 i art. 58 ustawy o emeryturach i rentach z FUS , co skutkuje uznaniem odwołania za bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz cytowanych wyżej przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Na marginesie jedynie wskazać należy, iż nie uszło uwadze Sądu, iż pozwany organ rentowy uchylił decyzją z dnia 06 października 2009r. decyzję z dnia 09 września 2009r., jednakże podkreślenia wymaga, iż w tej dacie już zostało złożone odwołanie od decyzji z dnia 09 września 2009r. i koniecznym było nadanie jej biegu i skierowanie sprawy do sądu , bowiem i decyzją z dnia 06 października 2009r. organ rentowy nie uwzględnił wniosku małoletniej D. C.. Powyższego zaniedbał organ rentowy , co nie może skutkować negatywnymi konsekwencjami dla strony przekonanej , iż skutecznie złożyła odwołanie.

SSO Monika Popielińska